

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Tdo/22/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1214010484                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.06.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. František Mozner         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:1214010484.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Mozner a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenej Y. X. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 19. júna 2018 v Bratislave o dovolaní obvinenej Y. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. januára 2015, sp. zn. 2To/142/2014, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej Y. X. odmieta.

### Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo 14. októbra 2014, sp. zn. 5T/85/2014, uznal obvinenú Y. X. vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchala tak, že hoci bola právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T/23/2013, zo dňa 30. apríla 2013, právoplatným dňa 30. apríla 2013 pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák., opätovne od presne nezisteného času až do 00:50 hod. dňa 29. januára 2014 v Bratislave na Stavbárskej ulici č. XX, na desiatom poschodí v byte č. XX, kde bola na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava II vykonaná domová prehliadka, prechovávala v ponožke, ktorú mala skrytú u seba v nohavičkách 38 ks papierových skladačiek, v ktorých sa nachádzal svetlohnedý práškový materiál a ktoré obvinená Y. X. na základe výzvy policajta pred začiatkom domovej prehliadky dobrovoľne vydala, pričom následným znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru bolo zistené, že v 38 ks papierových skladačiek sa nachádzal práškový materiál s celkovou hmotnosťou 3 711mg, s priemernou koncentráciou 8% hmotnostných heroínu, obsahujúci 297 mg absolútneho heroínu, čo možno považovať za 38 jednorazových dávok drogy, pričom heroín je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok.

Za to jej okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na ktorého výkon ju podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň jej podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na dva roky.

Obvinená napadla uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, ktoré Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 8. januára 2015, sp. zn. 2To/142/2014, zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenej Y. X. doručené 17. marca 2015 a jej obhajkyni 2. apríla 2015, podala obvinená prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu 26. februára 2018 dovolanie a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinená tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Konkrétne namieta, že príkaz na domovú prehliadku, ktorý bol vydaný v jej veci, nie je odôvodnenými konkrétnymi skutkovými okolnosťami ani vzhľadom k podozreniu z trestnej činnosti a ani vzhľadom k úmyslu spáchať trestný čin, keďže nevysvetľuje, na podklade akých okolností nastalo dôvodné podozrenie, že bol trestný čin spáchaný alebo má byť spáchaný. Toto rozhodnutie tak podľa dovolateľky nespĺňa požiadavku preskúmateľnosti, keď v ňom chýba vysvetľujúca argumentácia, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky odôvodňujúce zásah do práva zaručeného ústavou. Poukazuje pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2011, sp. zn. 1TdoV 3/2011, a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 274/2005.

Okrem toho je podľa obvinenej sporné, akým spôsobom bol dôkaz zabezpečený, pretože z obsahu spisu a aj z výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že sa tak stalo na základe domovej prehliadky predchádzajúcej výzvy, pričom podľa obsahu spisu sa tak malo stať aj na základe osobnej prehliadky vykonanej na základe príkazu vyšetrovateľa č. k. ORP-66/1-VYS-B2-2014 z 29. januára 2014.

V podstate z týchto dôvodov obvinená Y. X. prostredníctvom obhajcu navrhla, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislava a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvinenej uviedol, že jej argumentáciu považuje za neopodstatnenú a navrhuje, aby dovolací súd rozhodol o podanom dovolaní v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvinenou ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľka využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že obvinenou uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nie je v posudzovanej veci zjavne splnený.

V prvom rade treba k veci uviesť, že podľa § 371 ods. 4 veta prvá pred bodkočiarkou Tr. por. dôvody [dovolania] podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ak v dovolaní uplatňovaná okolnosť nepochybne bola, resp. musela byť obvinenému (ako dovolateľovi) v priebehu prvostupňového alebo odvolacieho súdneho konania známa a v týchto štádiách trestného konania ju neuplatnil, t. j. neuplatnil ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, resp. uplatnil ju až v podanom dovolaní, nemôže byť táto okolnosť použitá ako podklad pre splnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por.

Vychádzajúc z uvedeného je podstatným zistenie, že príkaz na domovú prehliadku bol obvinenej doručený 29. januára 2014. Napriek tomu v pôvodnom konaní nenamietala, že nespĺňa požiadavku preskúmateľnosti, keď v ňom chýba vysvetľujúca argumentácia, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky odôvodňujúce zásah do práva zaručeného ústavou, a túto námietku uplatnila prvýkrát až v podanom dovolaní. Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. tak obvinená nemôže túto okolnosť úspešne použiť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Napriek tomu považuje najvyšší súd za potrebné k veci uviesť, že hoci je predmetný príkaz na domovú prehliadku odôvodnený značne stručne, je z neho zrejmé, že dovolateľka bola v čase jeho vydania dôvodne podozrivá, že v byte, ktorý užíva, prechováva a následne distribuuje omamné a psychotropné látky, potreba zaistenia ktorých bola dôvodom jeho vydania. Dôvodnosť (reálnosť) tohto podozrenia sa napokon potvrdila tým, že v rámci tohto úkonu boli omamné látky skutočne zaistené.

Pokiaľ dovolateľka spochybňuje spôsob zaistenia omamných látok, treba uviesť, že túto námietku uplatňovala v priebehu celého pôvodného konania, pričom adekvátnym spôsobom na ňu reagovali už súdy oboch stupňov. Najvyšší súd k tomu dodáva, že podľa zápisnice o domovej prehliadke (č. l. 83), táto začala 29. januára 2014 o 00.50 h., kedy bol dovolateľke zároveň doručený príkaz na jej vykonanie, pričom po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Tr. por. obvinená uviedla, že nemá doma nič. Vzápätí vydal vyšetrovateľ, po predchádzajúcom telefonickom súhlase prokurátora, ktorý mu bol udelený 29. januára 2014 o 00.50 h., príkaz na osobnú prehliadku menovanej (č. l. 89), ktorý jej bol doručený o 00:55 h., kedy obvinená po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Tr. por. dobrovoľne vydala 38 ks skladačiek, ktoré mala v nohavičkách (č. l. 94). Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľka dobrovoľne vydala hľadané drogy na základe výzvy, ktorá predchádzala jej osobnej prehliadke, ktorá bola realizovaná v rámci domovej prehliadky, avšak pred jej samotným výkonom. Niet tak žiadneho sporu o tom, že omamné látky boli zaistené zákonným spôsobom. Ani v tomto smere tak nie je dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod zjavne splnený.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvinenej Y. X. podľa § 382 písm. c) odmietol.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.